

Foto Unsplash/Jeremy Perkins

Vlooiënbanden vervuilen het water

In de landbouw is het gebruik van het gewasbeschermingsmiddel imidacloprid sterk aan banden gelegd. Toch komt dit 'bijengif' nog makkelijk in het milieu terecht: via middelen als vlooiënbanden voor honden en katten. Dat wijst onderzoek onder leiding van WUR-ecotoxicoloog Ivo Roessink uit.

Roessink en collega's vonden negen hondenbezitters bereid de haren en urine van hun honden te verzamelen voor chemische analyse. Ze onderzochten de monsters op de aanwezigheid van vier kenmerkende stoffen, waaron-

'Het is noodzakelijk dat dezelfde spelregels gaan gelden voor diergeneesmiddelen als voor landbouw'

der imidacloprid en fipronil. De stoffen waarmee de honden waren behandeld werden teruggevonden in de haren of urine. Maar óók stoffen waarmee de honden niet waren behandeld. 'Dat was een eyeopener', zegt Roessink. 'Bij sommige honden zagen we middelen die de eigenaren niet hadden gebruikt. Imidacloprid bijvoorbeeld, von-

den we in haren van alle honden, terwijl er maar eentje mee was behandeld.' Fouten in de analyse konden worden uitgesloten. 'De conclusie was dus dat die honden de stoffen op een andere manier hadden opgelopen.' Hoe de honden de stoffen hebben opgedaan is gissen. 'Dit is bijvangst. Dit zat niet in de vraagstelling van het onderzoek. Maar het meest voor de hand liggend is dat het van hond op hond gaat bij begroetingen en tijdens het spel. Rechtstreeks fysiek contact dus. Ze kunnen het ook in een hondenpension hebben opgedaan, maar dat konden we niet controleren.'

Zwemmen

Roessink liet drie van de honden vervolgens na elkaar enkele minuten in een badje zwemmen, om te zien of de gebruikte middelen ook in het water terechtkomen. Die uitkomst is zo mogelijk nog verontrustender. De concentraties van sommige stoffen in het water liepen zelfs door drie honden al op tot boven de kwaliteitsnorm voor oppervlaktewater.

'Dit is maar een badje', relativeert Roessink. 'In het echte leven zijn die wateren veel groter en vindt natuurlijk verdunning

plaats. Maar we tonen hiermee wel aan dat er materiaal van honden weglekt en in het water terecht komt. In een klein en afgesloten ven waar veel honden komen, kan dat toch snel minder prettig worden.'

Trimsalon

Toch is volgens Roessink het zwemmen van honden niet het grootste probleem. Het wassen van honden thuis of in de trimsalon is dat wel. 'Dat badwater gaat via het riool naar de waterzuivingsinstallatie. Daar komen een hoop van die stoffen bij elkaar. Van het water dat uit die installaties komt, het effluent, is bekend dat die waarden echt boven de norm zitten. En dat water komt niet uit de landbouw, dat is onwaarschijnlijk.' Roessink pleit voor strengere regels. 'Zijn we net druk bezig geweest om het gebruik van stoffen als imidacloprid uit te faseren, komt het via een achterdeur toch in het milieu terecht. Voor gebruik in de landbouw zijn strenge veiligheidsdossiers nodig, voor het gebruik van diezelfde stoffen als diergeneesmiddel niet. Het is noodzakelijk dat dezelfde spelregels gaan gelden.' RK